

Yayın Kurulundan...

1699'da artık kimsenin Moskof Rusyayı görmezden gelme imkanı yoktu. Hele Türkiye'nin. Moskova'nın Türkiye için tehdit olma tarihi üç asrını çoktan doldurdu; bu arada Ruslar birkaç defa İstanbul önlerine geldiler, her adım atışta Erzurum'u geçtiler. Özellikle Soğuk Savaş döneminin gerilimini en fazla, ön cephede bulunan Türkiye hissetti. Ancak, ne hazindir ki, böyle bir ülke hiçbir zaman Rusya uzmanı yetiştirme ihtiyacı duymadı. Devletlü ekabirin her şeyi bildiğini zannetme alışkanlığı böyle hayati bir meselede bile değişmedi. Geçen asrın ikinci yarısında siyasetlerin tamamen Washington ve Brüksel yürüncesinde belirlenmesi ise buna tuz biber ekti. Dolayısıyla, bilgisinden istifade edilmesi söz konusu olmayınca da Türkiye'de 'kuzey' uzmanları yetişmedi. Aynı şey diğer bölgeler için de geçerlidir. Ne Balkanlar, ne Kafkaslar, ne Ortadoğu ve ne de Orta Asya...

Son yıllarda ise durum tersine dönmüş gözükmektedir. İnsanların tamamen kendi şevk ve gayretleriyle alakalı olmak üzere, genç nesil akademisyen, gazeteci ve araştırmacı kuşağından çok sayıda isim başta Rusya olmak üzere, ülkemiz açısından stratejik önemi bulunan bölgelerle ilgili çağdaş manada uzmanlaşma yoluna girmiştir. Mukabil ülkelerin kültürlerinin Türkiye'deki temsilcilik ve ithalatçılığını yapmak dışında ne işe yaradıkları bilinmeyen filoloji kürsülerinin aksine, çok değişik disiplinlerden genç bilim adamları çalıştıkları bölge hakkında gerçekten derin bir uzmanlaşma sürecinde bulunmaktadır. Bu durum, ülkemizin geleceği açısından son derece ümit vericidir.

Karadeniz Araştırmaları dergisi de bu gelişmeye bir nebze yardımcı olmak ve çalışma ortamının oluşmasına mütevazı bir katkı sağlamak amacıyla çıkmakta olup, okuyucuların takdiri nasıl önemli bir boşluğu doldurduğunu göstermektedir. Biz de bu takdire layık olmaya çalışmakta ve Türkiye'de tam vaktinde çıkan nadir bilimsel yayınlardan biri olarak, her mevsimin ilk haftasında yeni sayımızı sunmaktayız.

Yeni sayılarda buluşmak dileğiyle...

Düzeltilme: Dergimizin 3. Sayısında (Güz 2004) yayınlanan Dr. Süleyman Kızıltoprak'a ait "1877-1878 Osmanlı-Rus savaşına Katılan Mısır Ordusu" (s.94-106) adlı makaledeki 19 sayılı dipyazı aşağıdaki şekilde olacaktır:

19. Bu belgelere göre yaygın olarak bilindiği gibi Abdülhamit II Rüştü Paşa'yı görevden almamış, bizzat Rüştü Paşa kendisi istifa etmiştir. Ancak bu istifa padişahı da memnun etmiştir. Zira padişah Mısır askerinin İstanbul'da konuşlanmasını geçmişteki bazı olayları hatırlatarak reddetmesi yanında, sadrazamın Hidiv ile birlikte kendi tahtına yönelik bir tertip içinde olmasından da evhamlanmıştır. Bkz. Enver Ziya Karal, *Osmanlı Tarihi*, c.VIII, Ankara; TTK, 1983, s.4-5; Mısır Hidivi ile iyi ilişkileri hakkında bkz. M.Kemal İnal, *Osmanlı Devrinde Son Sadrazamlar*, I. Cüz, s. 470, M. Zeki Pakalın, *Son Sadrazamlar ve Başvekiller*, c.II, İstanbul, 1942, s.80-81.